

LA FUENTE
Disciplina
ECCLESIASTICA

BX1935
F8
c.1

007661

Prelato
FRANCISCO DE SALES GINORI

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080020607

O
45.

5 pesos.

ECCLESIASTICAE DISCIPLINAE LECTIONES
EX SACRO TRIDENTINO CONCILIO,

NECNON EX HISPANIS SYNODIS ET CONVENTIONIBUS,
AD USUM EORUM QUI IN CONCILIARIBUS HISP. SEMINARIIS
JURI CANONICO OPERAM DANT.

A DNO. VINCENTIO DE LA FUENTE

SACRAE THEOLOGIAE AC V. J. DOCTORE,
IN UNIVERSITATE SALMANTINA, IPSIUSQUE DIOECESIS
SEMINARIO, OLIM JURIS CANONICI ANTECESSORE,
NUNC VERO IN MATRITENSI ACADEMIA.

CUM ORDINARI LISENTIA:

P. FRANCISCO DE SALES
GINORI.

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN Capilla Alfonsina
Biblioteca Valverde y Tellez Biblioteca Universitaria

Matriti. Typis Tejado, curante Raphael Ludeña,
anno MDCCCLXVI.

44433

Bx/935
F8

EX SAGRIS TRIDENTIZO CONCILIO

Es propiedad del autor, el cual
se reserva los derechos concedidos
por la ley.

VICARIA ECLESIASTICA DE MADRID
Licenciado Juan Moreno Gonzalez

44433

NOS D. FRANCISCO GOMEZ SALAZAR, PRESBÍTERO, DOCTOR EN SAGRADA TEÓLOGIA, CATEDRÁTICO DE ESTA FACULTAD EN LA UNIVERSIDAD CENTRAL, LICENCIADO EN DERECHO CIVIL Y CANÓNICO, Y TENIENTE VICARIO ECLESIÁSTICO DE ESTA VILLA Y SU PARTIDO ETC.

Por la presente y por lo que á nos toca, concedemos nuestra licencia para que pueda imprimirse y publicarse la obra titulada—*Ecclesiastice discipline lectiones ex Sacro Tridentino Concilio, necnon ex Hispanis Synodis et conventionibus ad usum eorum qui in Conciliaribus Hisp. Seminariis juri Canonico operam dant, a Dno. Vincentio de la Fuente;* mediante que de nuestra órden ha sido examinada y no contiene, segun la censura, cosa alguna contraria al dogma católico y sana moral.—Madrid primero de Abril de mil ochocientos sesenta y siete.

DR. SALAZAR.

Por mandado de S. S.^a
LICENCIADO JUAN MORENO GONZALEZ.

Hay un sello que dice:
Vicaría Eclesiástica de Madrid y su partido.

007361

Heo iuris scilicet iure gentium
tae et pietatis bea oportet ea in jure
dicitur. Quia haec iuris sententia est in litteris
sancti Iohannis apostoli quod eius dicitur in id
quod ego pietatis sum pietatis quod eius dicitur
eiusmodi in eis quod dicitur in libro Thessalonici. Nam pietatis
sententia cum nec pietatis sententia nec
sainti Iohanni apostoli nisi pietatis sententia
sunt. Pater Nicetas enim anno 777 magister et
Archimiles Doctorate Concilii Tridentini latus ordinem ad hoc
summis Declaratio libra scribit. Quo que tamen te be
ni mithion? insinuat. Hoc autem velut oportet.
mibus he
ni. mithion? insinuat. Hoc autem velut oportet.

Canonici Juris tirones apud Seminaria Ecclesiastica Hispaniae; in tertio ac postremo sui litterarii curriculi anno, Juri Tridentino, necnon Hispanae Ecclesiae disciplinæ, ex Conciliis illius et pactis inter Supremas potestates conventis, operam dant. Ad illorum studium integrum Concilii Tridentini librum, necnon et Summam Conciliorum Hisp. a P. Mathia de Villanuño compilatam evolvere coguntur, unde tanta mole oppressi parum in his proficere solent, nisi acris ingenii juvenes sint. Hoc mihi experientia monstravit cum illius doctrinæ prælegendæ in Seminario Centrali Salmantino, annis 1854 et 1855, curam assumpsi; quin et aliorum professorum litteræ et eloquia confirmaverunt. Tunc ergo huic libro conscribendo manum porrexi, tanta vero lentitudine, ut in primordiis liber forte mansisset nisi rogatus et fere coactus fuisse consiliis aliquorum viorum, quorum preces vel consilia mihi plus quam præcepta sunt.

Hæc igitur scribendi libri ratio, quæ non audaci vanitate et præsumptione, sed obedientiæ potius causa in lucem prodit.

Quæ ad methodum attinent clarissimæ etiam rationes sunt. Tridentinam Synodum didactico ordine conscribere non ego primus sum aggressus, cum ejus difficultas ut docetur in scholis evidens sit; nam Tridentini Patres librum ad scholarum usum nec facere sunt moliti, nec etiam conari potuerunt, frequentibus intermissionibus præpediti. Vix ineunte sæculo XVII. Magister Fr. Petrus Vincentius Marzolla Decreta Concilii Tridentini juxta ordinem ac methodum Decretalium typis edidit (1), opus valde rarum et pene ignotum. Ejus tamen exitus parum felix, nec in scholis acceptus; quod vero ad nos attinet hodie fere inutilis ad docendum.

Libri ergo nostri scopus erit Tridentinam Synodum, in sua disciplinæ et praxis tractatione, juxta scholarum Juris recentiorem methodum didactico ordine concinare, interrogationibus ita dispositis ut responsiones fere semper verba Synodi illius, vel Hispanorum Canonum, aut clausulæ Conventionum sint. Hoc fiet ut discipulus non privatas scribentis doctrinas, sed verba ipsa Concilii respondeat, et textum Concilii faciliter pene integrum discat, quod quidem quantæ utilitatis sit nemo ambiget. De cæteris vero Magister consulat, quin et ipsius erit declarationes ac casus ocurrentes explanare, nam aliud magistri liber, aliud vero discipuli est. Illos autem quos studiosus pro unaquaque quæstione evolvere potest frequenter indicabimus, ommissis Card. de

(1) Decreta Sacrosancti Concilii Tridentini, ad suos quæque titulos secundum Juris methodum redacta, per Mag. Fr. Petrum Vincentium de Marcilla, Cæsaraugust. ordinis Sti. Benedicti, a Consilio Sanctæ Inquisitionis, ac in V. J. Candidatum: anno 1613: Salmanticæ, ap. A. Ramirez viduam. Vol. in 4.º

Lucca, et Jo. Gallemart annotationibus, ut valde cognitis et a Lege designatis ad scholarum usum in hac juris Canonicæ parte.

Faxit Deus O. M. ut exiguis hic liber et juvenum J. Cons. studio utilis, et Ecclesiæ Hispanæ non ignobilis existat, quo non mihi, qui parum in illo proprio Marte scribam, sed nomini Domini sit gloria.

— 4 —
BREVIACTIONES SEU NOTULÆ.

IN HOC LIBRO USITATÆ SUNT QUÆ SEQUUNTUR.

Af.	Affirmative.
Cap.	Caput, capite.
Conc.	Concilium.
Convent.	Conventio, Concordia (<i>Concordato</i>).
Ec.	Ecclesia.
Hisp.	Hispania, Hispanica.
Ib.	Ibidem.
L.	Lex, vel Lege.
Lib.	Liber, vel Libro.
Mt.	Memoriter, vel memoria tene (1).
Nb.	Nota bene.
N.	Negative.
Nov. Rec.	Novissima Recopilatio Nostrarum Legum.
Part.	Partitarum Leges.
PP.	Patres.
R.	Respondeo, responsio.
Rom. Pont.	Romanus Pontifex.
Reg. M.	Rex, Regia Majestas.
Q.	Quæres: interrogatio.
S. Syn.	Sancta Tridentina Synodus.
S. S.	Sancta Sedes: Sanctitas Sua.
Sess.	Sessio.
V.	Videsis, vel vide si vis.

Quæ his notulis «» intercluduntur litteraliter e Concilio Tridentino, vel aliis Decretalibus, vel Synodis apponuntur. Quandoque et interrogations ipsæ litteraliter e S. Syn. deppromptæ sunt.

(1) Ut discipuli ea verba discant ad pedem litteræ recitanda.

— 8 —

LECTIO PRÆLIMINARIS.

Disciplinæ nomem a *discendo* originem ducit, sicut *doctrina* a *docendo*; unde illa *discipulo* potius respondet, sicut hæc *Doctori* seu *Magistro*. Hinc est quod disciplina sensum practicum ut plurimum habet, sicuti doctrina potius ad dogmata et theorematum comparatur.

Est ergo Ecclesiastica disciplina illa Juris Canonici pars quæ ad Ecclesiæ Catholicæ regimen et rerum agendarum praxim potissime spectat.

Cum vero disciplina variabilis sit, juxta tempora, mores gentesque temperatur; quandoque etiam pendet ex relationibus cum Statu Civili.

Hinc alia *generalis* quæ una est, ad totius Ecclesiæ undeque regimen spectans. Alia vero juxta ecclesiarum privatarum necessitates, et cum debita ad Rom. Pontificem subjectione, quæ *privata* seu *particularis* audit.

Hoc in usu habemus usurpatam *disciplinæ* vocem in Concilio Bracharensi primo (anno 561), ubi ea Gallæciani Patres utuntur. Cum enim doctrinales Canones sanxissent ad errorum condemnationem, Lucretius celebris Episcopus, cum de rebus ecclesiarum ordinandis jam tractandum foret, dixit: «Quoniam ea quæ a Catholicis abominanda sunt et damnanda manifestius et apertius etiam ignorantibus declarata sunt... quæ ad *instructionem Clericalis discipline* pertinent relegantur.»

Hinc in Hispanæ Eccl. Seminariis non generalis tantum ex Jure communi, Decretalibus et Tridentino, sed etiam Hispanica discitur disciplina. Cum vero hæc utilissima Ju-

ris Canonici pars in postremo studiorum Juris Canonici tempore doceatur, juxta methodum communis consilio sancitum (1), notiones prævias supponit, tam Fontium quam Institutionum Juris Canonici, Conciliorum generalium, Decretalium ac Ecclesiasticae Historiae, qua de causa his supersedere, et eas ut valde notas ommittere licet (2).

(1) Ex Decreto, collatis consiliis, die 28 Sep anni 1852 dato, ad Seminariorum studia uniformiter comparanda, in quo hæc verba pro tertio Juris Canonici anno — «Disciplina del Concilio de Trento y particular de España, conforme á sus Concilios y Concordatos.»

(2) Vide libellum nuper typis datum, cui titulus *Synopsis Ecclesiasticae disciplinæ*, a Lic. D. Gregorio Medina.

— 9 —
...stare luce summi audire. Tunc annuit, ratiocinante, et
sicut sed da scitib; sh te emissaes superparatu in tu eis, et
supat, ratiocinante colliguntur auctoritati sh, et extorquent
mutus omittitur, os auctoritatis aucti. I. scilicet auctoritate
mimicratis, auctoritate mino, auctoritate auctoritate in
singulis, mutatis, auctoritate auctoritate IV, et auctoritate I. et auctoritate
omittitur in eorum quod. Quid est modus auctoritatis? ob
lectio I. ita auctoritate ob auctoritatem
TRIDENTINI CONCILII HISTORIA ET PARTES.

Q. Quænam fuerunt causæ convocationis Synodi Tridentini?

R. Tractare de rebus «quæ ad integratatem et veritatem Christianæ religionis, quæ ad bonorum morum reductionem, emendationemque malorum, quæ ad Christianorum inter se tam Principum, quam populorum pacem, unitatem, concordiamque pertinebant, et ad repellendos impetus barbarorum ac infidelium» (Bohemorum præsertim et Turcarum) ex mente Pontificis erant necessaria. Sic ex Bulla inductionis. Mt.

Q. Quis illud convocavit?

R. Paulus III Pont. M., consultis Carolo V Germaniæ Imperatore et Hispaniarum Regé catholico, aliisque Princibus catholicis, anno Domini 1542.

Q. Quando incéptum fuit?

R. Die 13 Decemb. 1545, præsidentibus Cardinalibus de Monte, (postea Julio III), Cervino et Polo S. R. Ec. Legatis, præsentibusque IV Archiepiscopis, XXII Episcopis, V Generalibus regularium nec non et Cæsareis Legatis.

Q. Quomodo dividitur ratione temporis?

R. In tres partes, prima, sub Paulo III continet X pri-
mas magni momenti sessiones, usque ad annum 1547;

Secunda, sub Julio III continet sex alias, non exigui sed
minoris momenti, ab anno 1551 usque ad initium sequentis;

Tertia, sub Pio IV continet novem ultimas maximi
momenti, ab initio anni 1562, usque ad finem 1563.

Q. Quomodo dividitur ratione objectorum?

R. Cum varia mens esset, dubitantibus nonnullis an
primum de doctrina quam de morum et disciplinæ refor-